

Перше Болгарське Царство

Тюрко - слов'янське ханство та
слов'яно – християнська монархія.

Виникнення

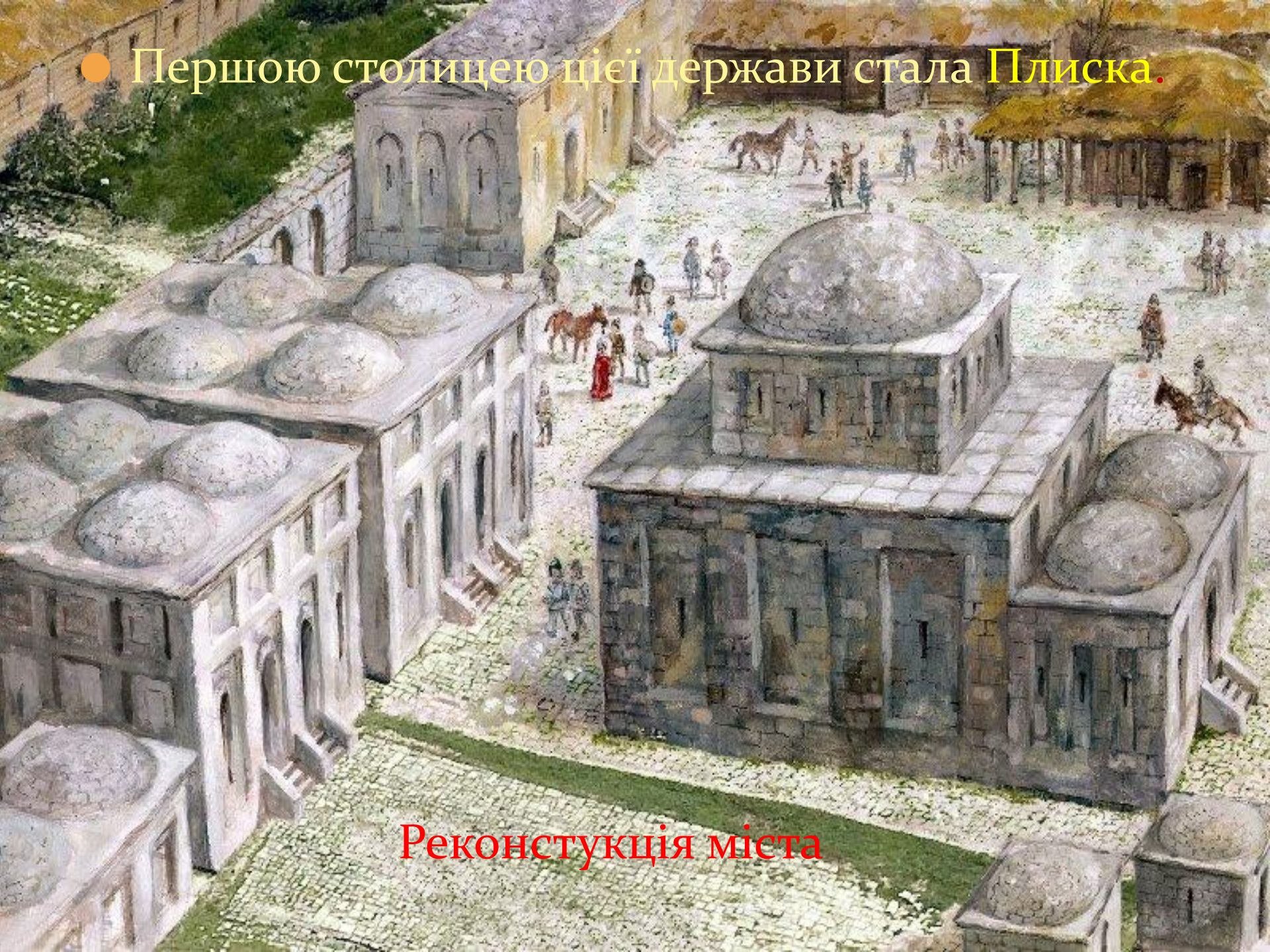
В кінці VII століття (681 - 1018 роки) на Балканському півострові виникає ще одне слов'янське державне об'єднання - Перше Болгарське царство. В основі його лежать три етнічних компоненти: фракійці - серби, одрисам, Бесс, Астис, мізієці, гети, трібали - корінні жителі Фракії, однією з найбільших і найбагатших провінцій Римської імперії, яка вже до III століття н.е. втратила свій вплив на Балканах; слов'яни - північ, просмолені, драгувіти, рінхити, з кінця V століття н.е. освоїли Родоп, Македонію, північну Болгарію; протоболгари (1) - тюркські племена, що прийшли на Балкани в VII столітті н.е. з Центральної Азії.

Перша згадка

Перша згадка про Болгарському царстві відноситься до 681 року, коли візантійський імператор Костянтин IV Погонат, розгромлений військами хана Аспаруха, підписав договір, за яким був вимушений платити річний податок болгарському ханові. Пізніше візантійські імператори ще не один раз будуть визнавати законність Першого Болгарського царства та його правителів.

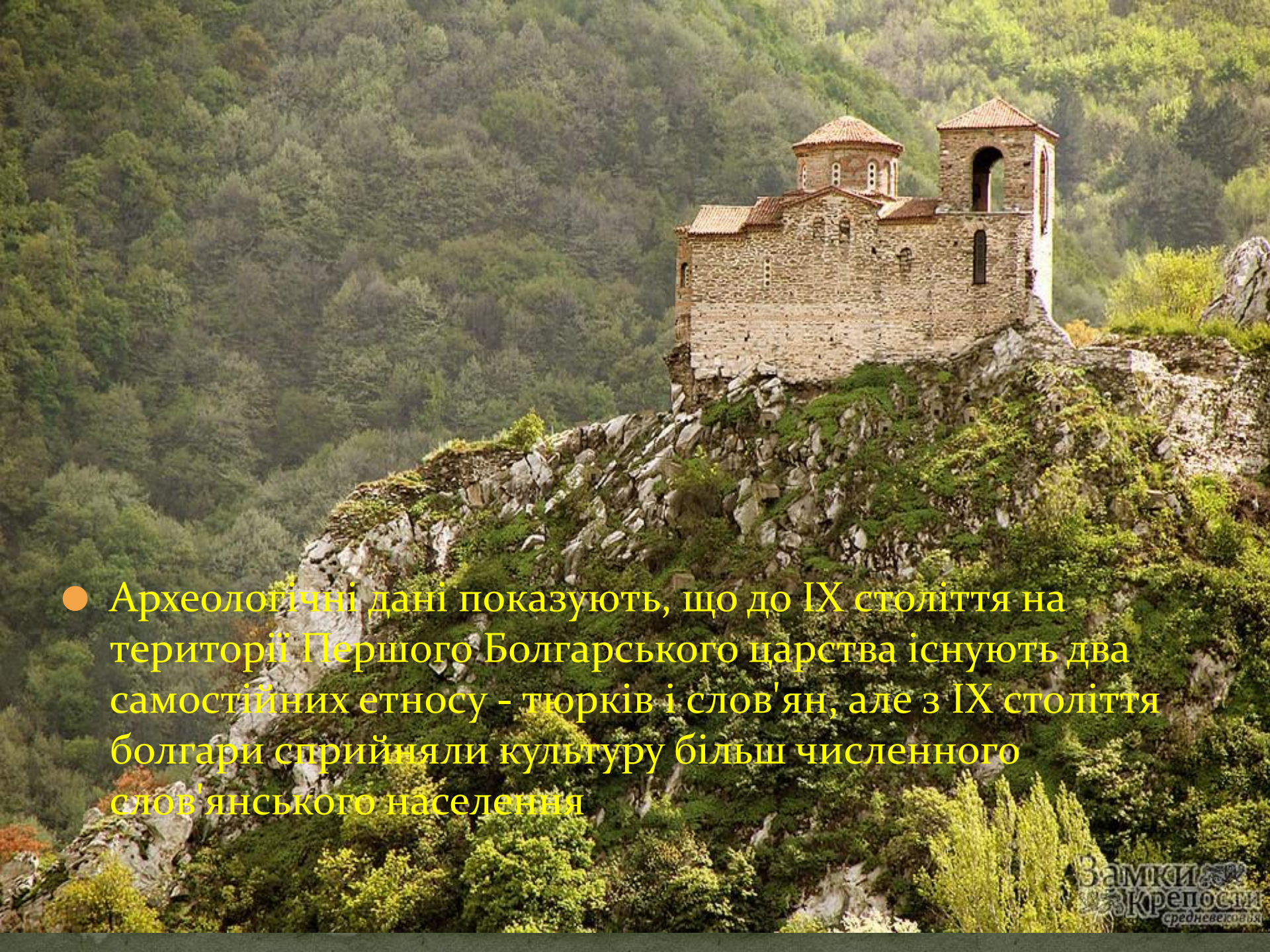
- Першою столицею цієї держави стала Плиска.

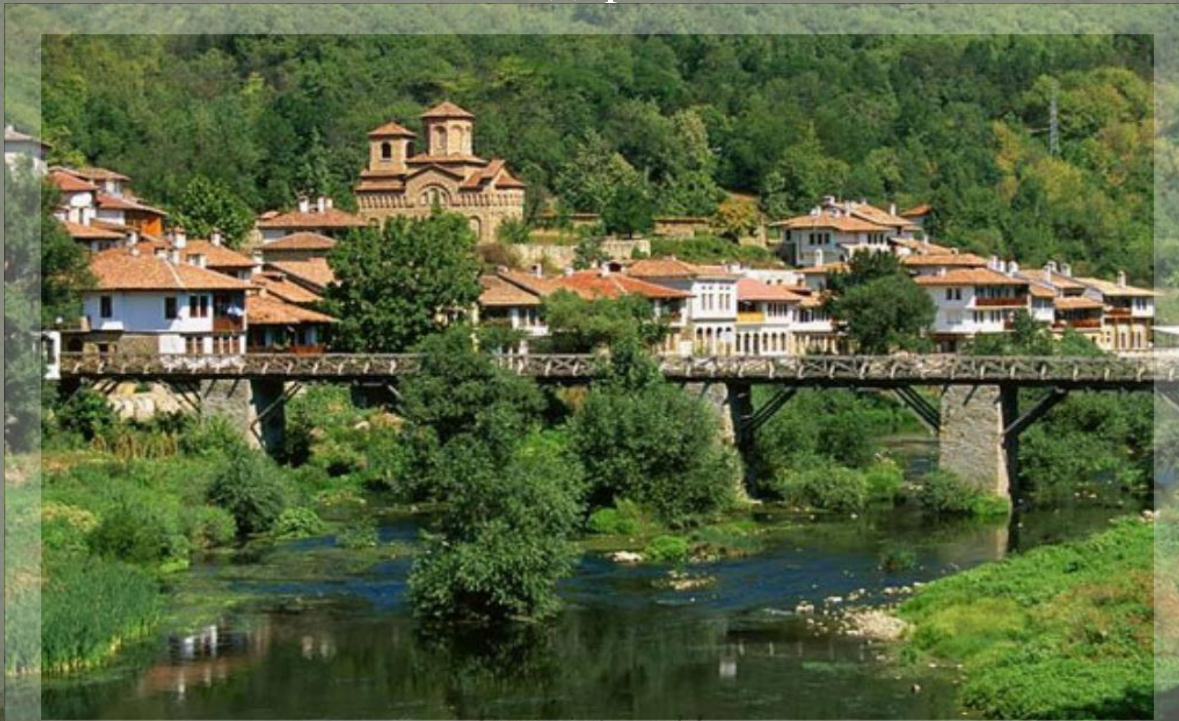
Реконструкція міста

- Це було воєнізоване державне об'єднання, вища влада в якому належала прийшлому кочових тюркських племені, а підлегле землеробське населення становили слов'яни і раніше асимільовані їм фракійці.

-
- Археологічні дані показують, що до IX століття на території Першого Болгарського царства існують два самостійних етносу - тюрків і слов'ян, але з IX століття болгари сприйняли культуру більш численного слов'янського населення

- Болгари жили в основному в неукріплених поселеннях, які зазвичай розташовувалися серед родючих земель, на схилах річкових долин. Житла - прямокутні напівземлянкових споруди зрубної або Плетньове-стовпової конструкції. Вони мають двосхилі дахи і **продовжують традиції слов'янського домобудівництва**. Опалювалися житла кам'яними або глиняними печами, в деяких будівлях знаходять вогнища. **Інтер'єр жителів типово слов'янський: піч або вогнище розміщується в одному з кутів**. Біля будинків нерідко розташовуються окремо поставлені глинобитні хлібні печі і господарські ями.

Архітектура

- Протягом VII - початку XI століть, всього періоду існування Першого Болгарського царства, болгари зі змінним успіхом ведуть війни з різними слов'янськими племенами та Візантією. У той же час VIII - IX століття стають «золотим віком» болгарської архітектури та літератури. При активному сприянні державної влади болгарська архітектура вбирає візантійські традиції і на їх основі розвиває нові, власне болгарські.

- У 865 році цар Борис I (852-889), щоб підвищити міжнародний престиж Болгарського царства, приймає християнство, а з 870 року болгарська церква визнається незалежною. Позиції християнства в Болгарії ще більше зміцнились після прибуття сюди Климента і Наума, учнів слов'янських просвітителів Кирила і Мефодія, які перевели основні частини тексту Біблії і деякі візантійські релігійні праці на староболгарська мова, заклавши тим самим основи слов'янської літератури. Держава процвітало і при сина Бориса, Симеона (893-927 роки), який отримав освіту в Константинополі і вважається найбільшим з болгарських правителів.

Прийняття
християнства

Цар Семион

- Він розширив територію Болгарського царства від Адріатичного моря на заході до Чорного - на сході, створив у межиріччі річок Лім і Ібар залежне від нього держава сербів, яке через кілька років після смерті Симеона відокремилася від Болгарії. Столиця Болгарської держави при Симеона переміщається з Плиски - військово-адміністративного поселення - в Преслав - власне міський центр, облаштований за зразком візантійських міст. У 927 році Симеон оголосив себе «царем болгар і греків». В період його правління перетворилася у великий центр освіти і Софія (Средец). При Симеона багато візантійські книги по праву і теології переводилися на староболгарська мова, був **складений перший звід слов'янських судових законів (на слайді).**

- Потужність Першого Болгарського царства трималася на сильних і мудрих правителів. Після смерті Симеона держава стала швидко розпадатися. Болгарські землі терплять набіги русичів (війська Святослава кілька разів вторгаються на територію Болгарії), візантійців, що роздирається внутрішніми протиріччями. У цей час у Болгарії виникає єретичне рух богомилів, які проповідували миролюбність і рівноправність, але одночасно закликали до непокори владі і засуджували паразитичний спосіб життя військової і церковної знаті. Падіння Першого Болгарського царства триває до 1014 року, коли війська царя Самуїла були розбиті в битві при Беласиці армією імператора Василя II.

- П'ятнадцять тисяч болгар були захоплені в полон і засліплені за наказом візантійського імператора. На кожну сотню сліпців був залишений один одноокий. Коли це військо калік постало перед Самуїлом, серце правителя не витримало, і він через якийсь час помер. Перестало існувати і Перше Болгарське царство. У 1021 році візантійська армія захопила Срем, **останній оплот незалежності болгар.**(Срем)

Дякую за увагу!